

numai prin porunca Ta.

Deci cum pot să Te cunoască cele pe care le-ai adus astfel la existență, cum ai născut pe Fiul Tău, cum ești izvor neîncetat, cum provine din Tine Duhul Tău dumnezeiesc și nu naști vreodată, odată ce Le-ai născut pentru totdeauna, nici n-ai suferit, izvorând pe altul, vreo golire sau micșorare.

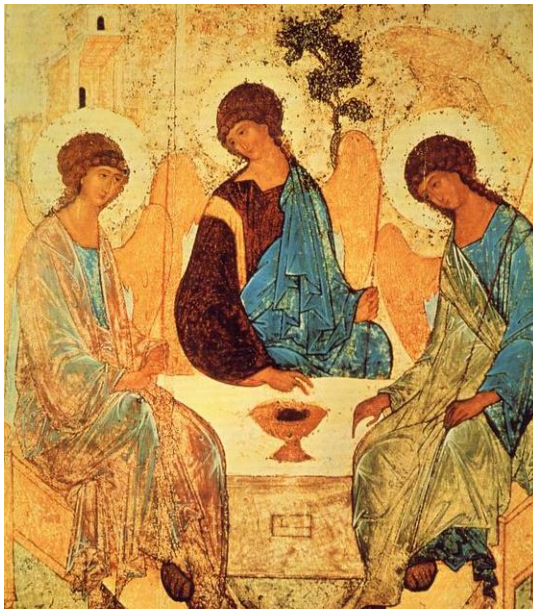
Căci rămâi supraplin, fără vreo lipsă, mai presus de tot ce este, întreg în întreaga lume văzută și gândită și în afară de ele, neprimind vreun adaos și neavând vreo lipsă.

Și ești întreg nemișcat rămânând totdeauna astfel.

Dar în lucrări ești pururea mișcător.

Lucrează și Fiul Tău mântuirea tuturor și poartă de grijă și desăvârșește și susține și hrănește, dă viață și naște în Duhul Sfânt.

Căci câte vede Fiul pe Tatăl lucrându-le, le face și El, precum a spus, asemenea (Ioan, V, 19).

Icoana Sf Treime realizată de
Sfântul Andrei Rubliov

Astfel, fiind nemișcat și într-un fel pururea în mișcare, nici nu Te miști, nici nu stai, nici nu Te așezi iarăși, ci șezând pururea, stai întreg pururea, iar stând, Tu te miști întreg pururea, nemutându-Te vreodată, căci spre ce Te-ai muta?

Umplând, cum s-a spus, totul și fiind mai presus de totul, spre ce alt loc sau spațiu Te-ai putea mișca?

Dar nici nu stai, căci ești fără trup, umplând toate cu simplitatea Ta, cu lipsa totală de formă.

Căci ești nematerial, nemărginit, întreg, necuprins.

Și cum am spune că șezi și cum Te ridici iarăși?

Cum vom spune că șezi și pe ce tron, Tu care ții în mâna Ta cerul și pământul și care stăpânești cu puterea Ta toate cele de sub pământ?

Cine va înțelege ce tron Te-ar putea încăpea sau ce casă și aceasta cum și pe ce temelii ar fi așezată?

Vai de oamenii și de orice fire creată care ar îndrăzni să iscodească acestea despre Dumnezeu, înainte de a fi luminați, înainte de-a vedea cele dumnezeiești și de-a deveni văzători ai tainelor lui Hristos, pe care Pavel văzându-le, n-a putut să le exprime (II Cor. XII, 2), nici Ilie mai înainte (III Regi, XIX, 9), nici marele Moise (Ieș. XIX, 1) ci s-a învrednicit numai să învețe și el poruncile lui Dumnezeu și să le spună și altora, dar nu s-a

învrednicit să audă, sau să afle sau să fie învățat nimic mai mult despre Dumnezeu Însuși, decât că Dumnezeu este Cel ce este (Ieș. III, 14) și Creatorul tuturor, Făcătorul și Susținătorul tuturor celor aduse de El la existență.

Iar noi, preanevrednicii, cei închiși în întuneric, prin bucuria de plăceri, care nu știm de noi, unde și cum suntem stăpâniți, cei orbi și morți, cercetând pe Cel ce este cu adevărat neînceput, pe Dumnezeu necreat, singurul nemuritor, de toți nevăzut, vorbim despre Dumnezeu ca și cum L-am cunoaște exact, noi cei ce suntem despărțiți de Dumnezeu.

Aceia, deși erau uniți cu El, tăceau văzând că toate ale Aceluia sunt negrăite, necuprinse.

Dar nu numai ale Aceluia, ci și ale operelor Aceluia sunt cele mai multe tuturor necunoscute. (...)

Știindu-le, fraților, acestea de neexplicat și toate ale noastre tuturor neînțelese, cum nu ne înfricoșăm să cercetăm pe Cel ce ne-a făcut pe noi cum suntem din cele ce nu sunt, sau să explicăm și să grăim cele ce sunt mai presus de cuvânt, mai presus de mintea noastră?

Fiind deci creaturi, temeți-vă de Creator și cercetați numai poruncile Lui și grăbiți-vă să le păziți pe acestea, cu toată puterea, dacă voiți să vă faceți și moștenitori ai vieții.

(Sfântul Simeon Noul Teolog, Imnurile iubirii dumnezeiești, fragment din Imnul 31, traducere de prof. preot D. Stăniloae)